

[Axel Kristensen.]

som en helhed, må også de synspunkter, jeg her har fremført, ses som en helhed, og vi er meget interesseret i at se, om regeringens tale om samarbejde er så vidtgående, at den også omfatter det principielle. Regeringen kan ikke vente, at vi skal modtage dens indbydelse til et samarbejde efter retningslinjer, som forekommer os at være principielt forkerte.

Aksel Møller: Jeg skal gøre nogle bemærkninger om det konservative folkepartis stilling til det, der har fundet sted siden valget, og ikke mindst til de forslag, som er blevet fremsat, for så vidt angår deres sigte, og nogle bemærkninger om den udvej, som jeg ligesom det ærede medlem hr. Axel Kristensen og ikke mindst naturligvis det ærede medlem hr. Erik Eriksen mener ud fra de to oppositionspartiets synspunkt må træde i stedet for det kriseprogram, regeringen har lagt.

Den fortræffelige oversigt, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen gav om regeringsdannelsen og valgkampen, der gik forud, savnede alvor på et enkelt punkt. Det er nu også betydeligt lettere ifølge det ærede medlems mentalitet at lade smilet glide hen over steder, hvor vi andre vil være mere sammenbidte; når det ærede medlem med et smil talte om, at en genudsendelse af de taler, der er holdt under radiovalgkampen, kunne være ganske opmuntrende og oplysende, vil jeg gerne sige, at set fra mit synspunkt er der sandelig grund til at stille et positivt forslag derom. Hvorfor er der grund til at stille et positivt forslag? Fordi efter min mening er de taler, som holdes i radioen til hele den danske befolkning umiddelbart før et valg, af nok så stor politisk betydning og vægt som de taler, der holdes i det høje ting, nok så angivende for den politiske retning, der skal følges.

Det glæder mig, at den højtærede statsminister har placeret sig på en sådan måde, at man ikke ser, at den højtærede undervisningsminister ikke er til stede, for min anmodning er stilet til den højtærede undervisningsminister og går ud på at foreslå ham, at radioen nu genudsender de taler, der blev holdt i radioen før valget. Taler, der er holdt her, kan vi læse i Folketingsstidende — men de taler, der er

holdt i radioen før valget, og som er opinionsdannende langt ud over, hvad de taler, der holdes her, er, som er løfteord til vælgerne, angivende og bindende for den politiske situation fremover, er de kun skrevet i sand? Kan de viskes ud som ingenting og glemmes? Jeg tror, det ville være overmåde klogt, om man anså dem for at være seriøse taler, taler, som virkelig egnede sig til at blive forelagt befolkningen igen, og jeg opfordrer den højtærede undervisningsminister til at sørge for, at disse radiotaler genudsendes. Det ville i hvert tilfælde give os anledning til at spekulere på, om den højtærede minister uden portefølje hr. Viggo Starcke herefter kan glæde sig over, at hans indsats betyder, at sindssygehospitalerne affolkes, narkomanerne bliver færre og skilsmissetallet mindre, alt, hvad han i slutningen af sin tale aftenen før valget skildrede som fejl i dette folk og som fejl, retsforbundet kunne rette.

Jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at skilsmissehyppigheden i disse dage er ved at tage overhånd igen. Når man tænker på den behandling, som sambeskattede får ved det tvangslån eller den tvangsskat — for et stort stykke af en skat er der også i det — er jeg overbevist om, at den højtærede minister hr. Viggo Starcke er kommet meget, meget langt fra det, han sagde ved den lejlighed, ikke bare på det punkt, men praktisk taget fra alt, hvad han sagde.

Det, som vælgerne har krav på hos partier og folketingskandidater forud for et valg, er oprigtighed. Det er det, disse kvinder og mænd siger til vælgerne om, hvad de vil gøre i de afgørende spørgsmål, som ligger foran dem, hvis de vælges. Det afgørende spørgsmål forud for dette folketingsvalg var: hvilke politiske synspunkter skal man støtte i den nærmest kommende tid. Havde partierne vist oprigtighed i dette spørgsmål, vejledt vælgerne i overensstemmelse med det, som de nu har gjort, så er jeg aldeles overbevist om, at valgets udfald var blevet et ganske andet, end det blev. Det var vel også derfor, man ikke vejledte oprigtigt; men har jeg ret i denne sidste bemærkning, så er det for mig at se således, at man har fortiet væsentlige politiske omstændigheder for de danske vælgere for dermed at sikre sig en bevægelsesfrihed bagefter. Jeg tilføjer, at ingen kan være i